

दीपपुष्प (दीप + पु०) m. *Michelia Champaka* (चम्पक) Lin. (deren Blüthen Leuchten darstellen) RĀGĀN. im ÇKDR.

दीपभाजन (दीप + भा०) n. *Lampe* RAGH. 19, 51.

दीपमाला (दीप + माला) f. eine Reihe von Lampen MBH. 13, 4727. KĀURAP. 18. — Vgl. दीपाली, दीपावलि.

दीपवत् (von दीप) adj. Leuchten enthaltend; erhellend, erleuchtend; f. दीपवती N. pr. eines Flusses in KĀMĀKḤJĀ KĀLIKĀ-P. 82 im ÇKDR.

दीपवत्त (दीप + वत्त) m. 1) Lampengestell, eine Leuchte auf einem Gestell, eine hochstehende Leuchte, Laterne TRIK. 2, 6, 43. HĀR. 63. प्रकाशोत्कर्षार्थं च निशागमनशङ्कया । दीपवत्तास्तथा चक्रनुरध्यासु सर्वशः ॥ R. GORR. 2, 3, 18. MBH. 12, 7402. 14, 1757. — 2) *Pinus longifolia* oder *Deodora* (देवदारु) NIGH. PR.

दीपशत्रु (दीप + शत्रु) m. Nachtschmetterling (Feind der Lampe) NIGH. PR.

दीपशिखा (दीप + शि०) f. 1) die Flamme einer Lampe VID. 9. — 2) Lampenruss ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR.

दीपशृङ्खला (दीप + शृ०) f. eine Reihe von Lampen HĀR. 124.

दीपान्वित (दीप + अन्वित) adj. mit Lampen versehen; f. आ (sc. ति-वि) Bez. eines Festtages am Neumondstage im Monat Āṣṭvina oder Kārttika TITBIT. und BHAVISHJA-P. im ÇKDR.; vgl. दीपोत्सव.

दीपाली (दीप + आली) f. 1) eine Reihe von Lampen HĀR. 124. — 2) ein best. Festtag (s. दीपान्विता) TRIK. 1, 1, 108.

दीपावलि (दीप + आवलि) f. eine Reihe von Lampen BHĀG. P. 4, 21, 4.

दीपितरु nom ag. von दीप् P. 3, 2, 153.

दीपिन् (von दीप् oder दीप) adj.; davon दीपिनी f. s. u. दीपन 3, b.

दीप्यीय adj. von दीप gāṇa अप्रपादि zu P. 5, 1, 4.

दीपोत्सव (दीप + उत्सव) m. Lampenfest (vgl. दीपान्विता) BHAVISHJOTTARA-P. in Verz. d. B. H. 136, a.

दीप्त (partic. von दीप्) 1) adj. s. u. दीप् — 2) m. a) Löwe. — b) Citronenbaum RĀGĀN. im ÇKDR. — Beide so benannt nach der Goldfarbe. — c) eine best. Krankheit der Nase, Nasenentzündung SUÇR. 2, 370, 6. 371, 11. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflanzen mit glühend rothen Blüthen: *Methonica superba* RATNAM. 38. *Cardiospermum Halicacabum* (ब्यातिष्मती); = सातला RĀGĀN. im ÇKDR. — b) rother Arsenik NIGH. PR. — 4) n. a) *Asa foetida*. — b) Gold RĀGĀN.

दीप्तक (von दीप्त) 1) eine best. Krankheit der Nase (s. दीप्त 2, c) NIGH. PR. — 2) n. Gold RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्तकिरण (दीप्त + कि०) adj. heissstrahlend, Beiw. der Sonne MĀKĀH. 123, 24.

दीप्तकीर्ति (दीप्त + की०) adj. einen glänzenden Ruf habend, Beiw. und Bein. Skanda's MBH. 3, 14630.

दीप्तकेतु (दीप्त + केतु) m. N. pr. eines Königs MBH. 1, 231. eines Sohnes des Manu Dakṣhaśāvarṇi BHĀG. P. 8, 13, 18.

दीप्तजिह्वा (दीप्त + जि०) f. Fuchs (eine feuerfarbige Zunge habend) TRIK. 2, 3, 8. HĀR. 79.

दीप्तपिङ्गल (दीप्त + पि०) m. Löwe RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्तपुष्पा (दीप्त + पुष्प) f. *Tragia involucrata* Lin. NIGH. PR. Die Blüthen dieser Pflanze sind grünlich (!).

दीप्तरस (दीप्त + रस) m. eine Art Raupe (gelben Saft habend) ÇABDĀR.

im ÇKDR.

दीप्तरामन् (दीप्त + रोमन्) adj. feuerfarbige Haare am Körper habend; m. N. pr. eines der Viçve Devāḥ MBH. 13, 4336.

दीप्तलोचन (दीप्त + लो०) m. Katze RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्तलोह (दीप्त + लो०) n. Messing RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्तवर्णा (दीप्त + वर्णा) adj. feuerfarbig, Beiw. und Bein. Skanda's MBH. 3, 14631.

दीप्तशक्ति (दीप्त + शक्ति) adj. einen flammenden Speer habend, Beiw. und Bein. Skanda's MBH. 3, 14632.

दीप्ताश्रु (दीप्त + अश्रु) 1) adj. heissstrahlend. — 2) m. die Sonne MBH. 1, 6332. PAÑKĀT. I. 92.

दीप्तान्न (दीप्त + अन्न) 1) adj. f. ई flammende Augen habend, von Unholdinnen MBH. 3, 14633. — 2) m. a) Katze TRIK. 2, 3, 8. ÇABDĀR. im ÇKDR. — b) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 3, 2731. — c) N. pr. eines Ministers des Eulenkönigs Arimardana PAÑKĀT. 173, 21.

1. दीप्ताग्नि (दीप्त + अग्नि) m. hellflammendes Feuer MBH. 3, 706. BHATT. 2, 2.

2. दीप्ताग्नि (wie eben) 1) adj. kräftig verdauend SUÇR. 1, 73, 21. 231, 9. 239, 19. VARĀH. BRH. 17, 2. — 2) Bein. Agastja's (vgl. द्वाग्नि, सत्याग्नि) TRIK. 1, 1, 90.

दीप्ताग्निता (von 2. दीप्ताग्नि) f. kräftige Verdauung SUÇR. 1, 30, 16.

दीप्ताङ्ग (दीप्त + अङ्ग) m. Pfau ÇABDĀR. im ÇKDR.

दीप्ति (von दीप्) f. P. 7, 2, 9. Sch. P. 3, 3, 94. Vārtt. 1, Sch. 1) das Flammen (s. अग्निदीप्ति); heller Glanz AK. 1, 1, 3, 35. 3, 4, 30, 235. H. 99. ÇAT. BR. 10, 6, 3, 11. PAÑKĀT. BR. 13, 3, 22. VARĀH. BRH. S. 29, 32. 30, 2. 43, 77. तैर्मन्त्रिभिः — स पार्थिवो दीप्तिमवाप युक्तस्तेनोमपैर्गोभिर्विवोदितो ऽर्कः R. 1, 7, 18. VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 50, b, 8. गृह्दीप्तयः (स्त्रियः) M. 9, 26. glänzende Anmuth (beim Weibe) H. 509. कात्तिरेवातिविस्तीर्णा दीप्तिरित्यभिधीयते SĪH.D. 131. 123. VID. 9. ज्ञानं JOGAS. 2, 28. — 2) der blitzschnelle Flug eines Pfeils H. 780; vgl. दीप्ताः शराः flammende Pfeile u. दीप्. — 3) Lack. — 4) Messing RĀGĀN. im ÇKDR. — 5) N. pr. (doch wohl m.) eines der Viçve Devāḥ MBH. 13, 4339.

दीप्तिक (von दीप्ति) m. eine best. Pflanze (s. डग्धपाषाण) RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्तिकेश्वरतीर्थ (दीप्तिका? ईश्वर + तीर्थ) m. N. pr. eines Tirtha ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 8.

दीप्तिमत् (von दीप्ति) 1) adj. leuchtend, glänzend, strahlend BHAG. 11, 17. INDR. 1, 35. R. 1, 13, 29. 23, 13. RAGH. 12, 98. VARĀH. BRH. S. 79, 2. SŪR-JAS. 7, 21. अति० 20. MBH. 8, 4904. दीप्तिमतो वपुषः ÇĀK. 27, 17. स्त्री वस्त्रभरणादिना शेभाजनकेन दीप्तिमती KULL. zu M. 3, 61. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa HARIV. 9184. VP. 391.

दीप्तिद (दीप्त + उद्) n. N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 8685.

दीप्तिपल (दीप्त + उपल) m. der Sonnenstein (s. सूर्यकांत) RĀGĀN. im ÇKDR.

दीप्त्य adj. von दीप्त gāṇa गवादि zu P. 5, 1, 2.

दीप्य adj. von दीप gāṇa अप्रपादि zu P. 5, 1, 4. die Verdauung fördernd; 1) m. *Celosia cristata* Lin. AK. 2, 4, 3, 30. MED. p. 8. *Ptychotis Ajowan* Dec. RATNAM. 97. RĀGĀN. im ÇKDR. Kümmel RĀGĀN. — 2) n.